

USTAWA
z dnia 5 stycznia 2011 r.

Opracowano na pod-
stawie Dz. U. z 2011
r. Nr 32, poz. 159.

o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Gospodarowanie wodami jest oparte na zasadzie zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniających koszty środowiskowe i koszty zasobowe.”;

2) w art. 2 uchyla się ust. 5–7;

3) w art. 4 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 74b ust. 1 i 4, art. 74c, art. 88n ust. 3, art. 88o ust. 1 oraz art. 164 ust. 9.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275), dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228.

„1) jednolite części wód powierzchniowych, z wyodrębnieniem jednolitych części:

- a) wód przejściowych lub przybrzeżnych,
- b) wód sztucznych lub silnie zmienionych;”

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Wody przejściowe oznaczają wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich, oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej.

5b. Wody przybrzeżne obejmują pas wód morskich o szerokości jednej mili morskiej liczonej od linii podstawowej morza terytorialnego, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego. W przypadku gdy zasięg wód przejściowych jest większy niż jedna mila morska, zewnętrzna granica tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych.”;

5) w art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do wód śródlądowych oraz morskich wód wewnętrznych.

2. Przepisy ustawy mają zastosowanie również do wód morza terytorialnego w zakresie planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych oraz przed powodzią, a w pozostałym zakresie – w przypadkach w niej określonych.”;

6) w art. 9:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) budowlach przeciwpowodziowych – rozumie się przez to kanały ulgi, kierownice w ujściach rzek do morza, poldery przeciwpowodziowe, zbiorniki retencyjne posiadające rezerwę powodziową, suche zbiorniki przeciwpowodziowe, wały przeciwpowodziowe wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz wrota przeciwpowodziowe i przeciwsz-tormowe;

1b) celach zarządzania ryzykiem powodziowym – rozumie się przez to ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

1c) ciekach naturalnych – rozumie się przez to rzeki, strugi, strumienie i potoki oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi lub uregulowanymi korytami;”

– po pkt 5b dodaje się pkt 5ba i 5bb w brzmieniu:

„5ba) kosztach środowiskowych – rozumie się przez to wartość materialną strat w środowisku powodowanych korzystaniem z wód;

5bb) kosztach zasobowych – rozumie się przez to wartość utraconych korzyści, które mogłyby być osiągnięte, gdyby zasoby wodne i ich zdolność do samoodtwarzania nie były zmniejszane przez podmioty aktualnie je użytkujące;”

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a–6d w brzmieniu:

„6a) obszarze dorzecza – rozumie się przez to obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną gospodarowania wodami;

6b) obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – rozumie się przez to określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi;

6c) obszarach szczególnego zagrożenia powodzią – rozumie się przez to:

a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat,

b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat,

c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne,

d) pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

6d) ograniczaniu emisji do wód – rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, istoty lub innych niż istota cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm, mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi;”

– uchyla się pkt 7,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) powodzi – rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, powstałe na skutek wezbrania wody w ciekach natu-

ralnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, powodujące zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;”

– uchyla się pkt 13a i 13b,

– po pkt 13b dodaje się pkt 13c–13f w brzmieniu:

„13c) ryzyku powodziowym – rozumie się przez to kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

13d) silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka;

13e) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego – rozumie się przez to substancje niebezpieczne albo grupy substancji niebezpiecznych, które charakteryzuje toksyczność, trwałość oraz zdolność do bioakumulacji, a także inne substancje oraz grupy substancji, które należy równoważnie traktować;

13f) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych – rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka;”

– w pkt 19 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) budowle: piętrzące, upustowe, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy;”

– uchyla się pkt 23,

– po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:

„25a) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, a w szczególności powodować zanieczyszczenie wód:

a) związkami chloroorganicznymi lub substancjami, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym,

b) związkami fosforoorganicznymi,

c) związkami cyanoorganicznymi,

d) substancjami lub preparatami, lub produktami ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje:

produkcji sterydów, tarczycy, reprodukcyjne lub inne związane z hormonami,

- e) trwałymi węglowodorami oraz trwałymi i bioakumulującymi się toksycznymi substancjami organicznymi,
- f) cyjankami,
- g) metalami lub ich związkami,
- h) arsenem lub jego związkami,
- i) biocydami lub środkami ochrony roślin,
- j) substancjami w zawiesinie,
- k) substancjami, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim azotanami i fosforanami,
- l) substancjami wywierającymi niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu takich wskaźników jak: pięciodniowe biochemiczne zapotrzebowanie tlenu (BZT₅) i chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT);”

– pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) zasobach wodnych dorzecza – rozumie się przez to wody śródlądowe powierzchniowe i podziemne, morskie wody wewnętrzne oraz wody przejściowe i przybrzeżne znajdujące się na obszarze dorzecza;”

b) w ust. 2:

– w pkt 1:

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) obiektów budowlanych oraz robót wykonywanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;”

– – dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) robót w wodach oraz innych robót, które mogą być przyczyną zmiany naturalnych przepływów wód, stanu wód stojących i wód podziemnych;”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykonania urządzeń wodnych – stosuje się odpowiednio do odbudowy, rozbudowy, przebudowy, rozbiórki lub likwidacji tych urządzeń, z wyłączeniem robót związanych z utrzymaniem urządzeń wodnych w celu zachowania ich funkcji;”

7) w art. 15 w ust. 3 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„mapę inwentaryzacji powykonawczej budowli regulacyjnych lub zaktualizowaną kopię mapy zasadniczej, w skali, w jakiej jest sporządzony projekt regulacji wód śródlądowych, lub w skali 1:500, 1:1.000, 1:2.000 albo 1:5.000, z wykazaniem;”

8) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Wyspy oraz przymuliska powstałe w sposób naturalny na gruntach pokrytych wodami powierzchniowymi stanowią własność właściciela tych gruntów.”;

9) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Utrzymywanie śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych polega na zachowaniu lub odtworzeniu stanu ich dna lub brzegów oraz na konserwacji lub remoncie istniejących budowli regulacyjnych w celu zapewnienia swobodnego spływu wód oraz lodów, a także właściwych warunków korzystania z wód.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 2, jeżeli stwierdzi trwałe ustanie przyczyny wzrostu kosztów utrzymania wód.”;

10) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. Utrzymywanie brzegu morskiego polega na budowie, utrzymaniu i ochronie umocnień brzegowych w obrębie pasa technicznego ustanowionego przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Art. 24. Utrzymywanie śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych i brzegu morskiego nie może naruszać istniejącego dobrego stanu tych wód oraz warunków wynikających z ochrony wód.”;

11) w art. 27 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić z zakazu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to niezbędne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa publicznego.”;

12) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, w szczególności ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, a także marnotrawstwa wody, marnotrawstwa energii wody, ani wyrządzać szkód.”;

13) w dziale III tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„Cele środowiskowe i zasady ochrony wód”;

14) w art. 38:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem ochrony wód jest utrzymywanie lub poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.”;

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Realizując cel, o którym mowa w ust. 2, należy zapewnić, żeby wody, w zależności od potrzeb, nadawały się do:”;

c) uchyla się ust. 4 i 5;

15) w art. 38a:

a) w ust. 3 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38d ust. 4 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;”;

b) uchyla się ust. 6;

16) po art. 38a dodaje się art. 38b–38k w brzmieniu:

„Art. 38b. 1. Cele środowiskowe określa się dla:

- 1) jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione;
- 2) sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych;
- 3) jednolitych części wód podziemnych;
- 4) obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4.

2. Cele środowiskowe zawiera się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i weryfikuje co 6 lat.

3. Osiągnięciu celów środowiskowych służy realizacja działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju.

Art. 38c. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniami obejmuje łącznie:

- 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji ustalanych na podstawie przepisów ustawy lub najlepszych dostępnych technik w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 2) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określanie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 38d. 1. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód.

2. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód

oraz poprawa ich potencjału i stanu, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych.

3. Cele, o których mowa w ust. 1 i 2, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, w szczególności działań polegających na:
  - 1) stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1;
  - 2) zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji priorytetowych, o których mowa w ust. 3, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.

Art. 38e. 1. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

2. Realizując cele, o których mowa w ust. 1, podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych poprzez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka.

Art. 38f. 1. Celem środowiskowym dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów szczególnych na podstawie których te obszary zostały utworzone, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych postanowień.

2. Cele, o których mowa w ust. 1, zamieszcza się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Art. 38g. 1. Jeżeli dla określonej jednolitej części wód stosuje się większą liczbę celów środowiskowych, spośród wymienionych w art. 38d–38f, realizuje się cel formułujący bardziej rygorystyczne wymagania, z zastrzeżeniem art. 114a ust. 1.

2. Informację o celu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i weryfikuje co 6 lat.

Art. 38h. 1. Jednolita część wód powierzchniowych może zostać wyznaczona jako sztuczna lub silnie zmieniona, jeżeli:

- 1) zmiana jej cech hydromorfologicznych, konieczna dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, miałaby znaczące negatywne oddziaływanie na:
  - a) środowisko,
  - b) żeglugę i infrastrukturę portową lub korzystanie z wód w celach rekreacyjnych,
  - c) prowadzenie działalności, dla której jest dokonywane piętrzenie wody, w szczególności na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, wytwarzania energii elektrycznej lub nawadniania,
  - d) regulację stosunków wodnych, ochronę przed powodzią i melioracje odwadniające,
  - e) przedsięwzięcia inne niż wymienione w lit. b–d, stanowiące równorzędny interes publiczny istotny dla zrównoważonego rozwoju;
- 2) realizacja celów publicznych, którym służy sztuczna lub silnie zmieniona jednolita część wód powierzchniowych, z przyczyn technicznych lub z uwagi na nieproporcjonalnie wysokie, w stosunku do spodziewanych korzyści, koszty ich realizacji, nie jest możliwa w inny sposób, mniej obciążający środowisko.

2. Wyznaczenie jednolitej części wód powierzchniowych jako sztucznej lub silnie zmienionej wymaga szczegółowego uzasadnienia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i podlega weryfikacji co 6 lat.

Art. 38i. 1. Dopuszczalne jest czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ono wynikiem zjawisk o charakterze naturalnym lub skutkiem siły wyższej, nadzwyczajnych lub niemożliwych do przewidzenia, w szczególności ekstremalnych zjawisk powodziowych lub długotrwałej suszy, zdarzeń o charakterze terrorystycznym, zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.⁴⁾) lub niedających się przewidzieć katastrof, oraz jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) zostały podjęte działania mające na celu zapobieżenie dalszemu pogorszeniu stanu wód, które nie zagrażą realizacji celów środowiskowych dla pozostałych wód;

---

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076, z 2010 r. Nr 240, poz. 1600 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114.

- 2) w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zostały ustalone warunki i wskaźniki kwalifikowania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód;
- 3) działania, o których mowa w pkt 1 i 4, zostały zawarte w programie wodno-środowiskowym kraju i nie zagrażą przywróceniu poprzedniego stanu jednolitych części wód, gdy ustąpią przyczyny czasowego pogorszenia stanu tych wód;
- 4) oddziaływania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, są corocznie analizowane i zostały podjęte działania mające na celu przywrócenie poprzedniego stanu jednolitych części wód, tak szybko, jak jest to możliwe w warunkach racjonalnego działania;
- 5) opis skutków okoliczności i zjawisk oraz podjętych i kontynuowanych działań, o których mowa w pkt 1 i 4, zostanie zawarty w najbliższej aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

2. Nie stanowi czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód tymczasowe wahanie stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ono związane z utrzymywaniem wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych i brzegu morskiego zgodnie z interesem publicznym, o ile stan tych wód jest przywracany bez konieczności prowadzenia działań naprawczych.

Art. 38j. 1. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych oraz dobrego potencjału ekologicznego sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 38d ust. 1 i 2, jeżeli:

- 1) jest ono skutkiem nowych zmian właściwości fizycznych tych wód albo
- 2) niezapobieżenie pogorszenia się stanu tych wód ze stanu bardzo dobrego do dobrego jest wynikiem nowych działań człowieka, zgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju i niezbędnych dla rozwoju społeczeństwa.

2. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu jednolitych części wód podziemnych, o których mowa w art. 38e, jeżeli jest ono skutkiem:

- 1) nowych zmian właściwości fizycznych jednolitych części wód powierzchniowych albo
- 2) zmian poziomu zwierciadła tych wód.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) podejmowane są wszelkie działania, aby łagodzić skutki negatywnych oddziaływań na stan jednolitych części wód;

- 2) przyczyny zmian i działań, o których mowa w ust. 1 i 2, są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;
- 3) przyczyny zmian i działań, o których mowa w ust. 1 i 2, są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a pozytywne efekty dla środowiska i społeczeństwa związane z ochroną zdrowia, utrzymaniem bezpieczeństwa oraz zrównoważonym rozwojem przeważają nad korzyściami utraconymi w następstwie tych zmian i działań;
- 4) zakładane korzyści wynikające ze zmian i działań, o których mowa w ust. 1–3, nie mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu innych działań, korzystniejszych z punktu widzenia interesów środowiska, ze względu na negatywne uwarunkowania wykonalności technicznej lub nieproporcjonalnie wysokie koszty w stosunku do spodziewanych korzyści.

Art. 38k. Wyznaczanie jednolitych części wód powierzchniowych jako sztucznych lub silnie zmienionych, o którym mowa w art. 38h ust. 1, ustalanie mniej rygorystycznych celów środowiskowych, o którym mowa w art. 114a ust. 1, dopuszczanie czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód, o którym mowa w art. 38i, oraz stosowanie przepisów, o których mowa w art. 38j, nie może trwale uniemożliwiać ani zagrażać realizacji:

- 1) celów środowiskowych ustalonych dla innych jednolitych części wód w granicach tego samego dorzecza;
- 2) wymogów dotyczących ochrony środowiska wynikających z odrębnych przepisów.”;

17) w art. 40:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, należy dołączyć w szczególności charakterystykę planowanych działań wraz z ich podstawowymi danymi technicznymi i opisem plano-

wanej technologii robót oraz mapę sytuacyjno-wysokościową z naniesionym schematem planowanych obiektów i robót.

3b. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, jest wnioskodawca, właściciel wody i właściciel wału przeciwpowodziowego.

3c. Decyzja, o której mowa w ust. 3, wygasa, jeżeli w terminie 2 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1 pkt 3 i ust. 3–3c stosuje się odpowiednio do wysp oraz przymulisk, o których mowa w art. 18.”;

18) w art. 43:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, którego integralną część stanowi wykaz aglomeracji, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, sporządza Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, a zatwierdza Rada Ministrów.”,

b) w ust. 3b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Marszałek województwa przedkłada Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, nie później niż do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w województwie, zawierające:”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przedkłada co 2 lata Radzie Ministrów sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.”;

19) po art. 49a dodaje się art. 49b w brzmieniu:

„Art. 49b. 1. Celem ochrony jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, jest zapobieganie pogorszeniu jakości tych jednolitych części wód w taki sposób, aby w szczególności zminimalizować potrzebę ich uzdatniania.

2. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 38d–38f, oraz wymagania wynikające z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.⁵⁾) powinny być zrealizowane dla jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 238, poz. 1578.

3. Jednolite części wód, przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, obejmują:

- 1) jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia, dostarczające średnio więcej niż 10 m³ na dobę lub służące więcej niż 50 osobom;
- 2) jednolite części wód, które są przewidywane do takich celów w przyszłości.”;

20) w art. 50 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wody powierzchniowe, które nie spełniają wymagań określonych na podstawie ust. 1, nie mogą być wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.”;

21) w art. 64:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 1a, jeżeli stwierdzi trwałe ustanie odnoszenia korzyści z urządzeń wodnych.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2e w brzmieniu:

„2b. Użytkownik budowli piętrzącej, o wysokości piętrzenia powyżej 1 m i przepływie średnim rocznym (SSQ) powyżej 1,0 m³/s, jest obowiązany do prowadzenia dziennika gospodarowania wodą.

2c. W dzienniku gospodarowania wodą zamieszcza się w szczególności:

- 1) odczyty wodowskazowe;
- 2) pojemność zbiornika;
- 3) dopływy do zbiornika lub stopnia;
- 4) odpływ ze zbiornika lub stopnia z poszczególnych urządzeń upustowych;
- 5) pobory wody przez poszczególne zakłady.

2d. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i wzór dziennika gospodarowania wodą, kierując się koniecznością zaspokojenia potrzeb zakładów w zakresie gospodarowania wodą, zakresem posiadanych przez zakłady uprawnień oraz sposobem przepuszczania wód powodziowych, a także uwzględniając częstotliwość dokonywania wpisów w dzienniku.

2e. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2b, nie dotyczy użytkownika budowli piętrzącej o stałym progu bez możliwości sterowania lub wyposażonej w samoczynne upusty.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściciel budowli piętrzącej jest obowiązany zapewnić prowadzenie badań i pomiarów umożliwiających ocenę stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa budowli, a w szczególności:”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3, budowle piętrzące stanowiące własność Skarbu Państwa, zaliczone na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane do I lub II klasy, poddaje się badaniom i pomiarom pozwalającym opracować ocenę stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa dla tych budowli, wykonywanym przez państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.”

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Badaniom i pomiarom, o których mowa w ust. 4, poddaje się także budowle piętrzące stanowiące własność Skarbu Państwa, inne niż wymienione w ust. 4, jeżeli z uwagi na ich zły stan techniczny zagrażają lub mogą zagrażać bezpieczeństwu. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządza wykaz tych budowli i przekazuje go państwowej służbie do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.”

f) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Właściciel budowli piętrzącej, zaliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane do I lub II klasy, przekazuje jeden egzemplarz oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzącej państwowej służbie do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących, w terminie miesiąca od dnia jej odbioru.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do właścicieli budowli piętrzących, dla których oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa dokonuje państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.”;

22) w art. 64a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli urządzenie wodne zostało wykonane bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego, właściciel tego urządzenia może wystąpić z wnioskiem o jego legalizację, do którego dołącza dokumenty wskazane w art. 131 ust. 2.

2. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, jeżeli lokalizacja tego urządzenia nie narusza przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisów art. 63, ustalając jednocześnie, w drodze postanowienia, wysokość opłaty legalizacyjnej, wynoszącą 10-krotność opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia wodnoprawnego.”

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W postępowaniu w sprawie o wydanie decyzji o legalizacji urządzenia wodnego stosuje się przepisy art. 127 ust. 6–8.

5. Jeżeli właściciel urządzenia wodnego nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, lub nie uzyskał decyzji o legalizacji urządzenia wodnego, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego nakłada na właściciela tego urządzenia, w drodze decyzji, obowiązek likwidacji urządzenia, ustalając warunki i termin wykonania tego obowiązku.”;

23) po art. 64a dodaje się art. 64b w brzmieniu:

„Art. 64b. W przypadku nienależytego utrzymywania urządzenia wodnego, powodującego zmianę jego funkcji lub szkodliwe oddziaływanie na grunty, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może, w drodze decyzji, nakazać przywrócenie poprzedniej funkcji urządzenia wodnego lub likwidację szkód, określając warunki i termin wykonania tych czynności.”;

24) uchyla się dział V;

25) po dziale V dodaje się działy Va i Vb w brzmieniu:

„DZIAŁ Va

Ochrona przed powodzią

Art. 88a. 1. Ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej.

2. Użytkownicy wód współpracują z organami administracji rządowej i samorządowej w ochronie przed powodzią, w zakresie określonym w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.

3. Ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Art. 88b. 1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się wstępną ocenę ryzyka powodziowego.

2. Wstępna ocena ryzyka powodziowego zawiera w szczególności:

1) mapy obszarów dorzeczy, z zaznaczeniem granic dorzeczy, granic zlewni, granicy pasa nadbrzeżnego, ukazujące topografię terenu oraz jego zagospodarowanie;

2) opis powodzi historycznych:

a) które spowodowały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, zawierający ocenę tych skutków, zasięg powodzi oraz trasy przejścia wezbrania powodziowego,

b) jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że podobne zjawiska powodziowe będą miały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;

3) ocenę potencjalnych negatywnych skutków powodzi mogących wystąpić w przyszłości dla życia i zdrowia ludzi, śro-

dowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z uwzględnieniem:

- a) topografii terenu,
  - b) położenia cieków wodnych i ich ogólnych cech hydrologicznych oraz geomorfologicznych, w tym obszarów zalewowych jako naturalnych obszarów retencyjnych,
  - c) skuteczności istniejących budowli przeciwpowodziowych i regulacyjnych,
  - d) położenia obszarów zamieszkałych,
  - e) położenia obszarów, na których jest wykonywana działalność gospodarcza;
- 4) w miarę możliwości – prognozę długofalowego rozwoju wydarzeń, w szczególności wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi;
- 5) określenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Art. 88c. 1. Wstępną ocenę ryzyka powodziowego przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

2. Wstępną ocenę ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego. Wstępna ocena ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowi integralny element wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w ust. 1.
3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego do zaopiniowania właściwym wojewodom oraz marszałkom województw.
4. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 45 dni od dnia otrzymania projektu wstępnej oceny ryzyka powodziowego. Brak opinii we wskazanym terminie uznaje się za pozytywne zaopiniowanie projektu.
5. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej sposób rozpatrzenia opinii do wstępnej oceny ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych.
6. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zawiadamia organy opiniujące o sposobie rozpatrzenia opinii, w terminie 45 dni od dnia ich otrzymania.
7. Przygotowanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego dla obszarów dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się wymianą informacji niezbędnych dla opracowania tej oceny z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonym w odrębnych przepisach.

8. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje wstępną ocenę ryzyka powodziowego dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.
9. Wstępna ocena ryzyka powodziowego podlega przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.
10. Przepisy ust. 2–8 stosuje się odpowiednio do aktualizacji wstępnej oceny ryzyka powodziowego.

Art. 88d. 1. Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, sporządza się mapy zagrożenia powodziowego.

2. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się w szczególności:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku:
  - a) przelania się wód przez koronę wału przeciwpowodziowego,
  - b) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego,
  - c) zniszczenia lub uszkodzenia budowli piętrzących,
  - d) zniszczenia lub uszkodzenia budowli ochronnych pasa technicznego.

3. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się następujące elementy:

- 1) zasięg powodzi;
- 2) głębokość wody lub poziom zwierciadła wody;
- 3) w uzasadnionych przypadkach – prędkość przepływu wody lub natężenie przepływu wody.

4. Na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, z wyłączeniem ujściowych odcinków rzek, mogą być przedstawione wyłącznie obszary, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

Art. 88e. 1. Dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, sporządza się mapy ryzyka powodziowego.

2. Na mapach ryzyka powodziowego przedstawia się:

- 1) szacunkową liczbę mieszkańców, którzy mogą być dotknięci powodzią;
- 2) rodzaje działalności gospodarczej wykonywanej na obszarach, o których mowa w art. 88d ust. 2;

- 3) instalacje mogące, w razie wystąpienia powodzi, spowodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości;
- 4) występowanie:
  - a) ujęć wody, stref ochronnych ujęć wody lub obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
  - b) kąpielisk,
  - c) obszarów Natura 2000, parków narodowych oraz rezerwatów przyrody;
- 5) w uzasadnionych przypadkach:
  - a) obszary, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska,
  - b) potencjalne ogniska zanieczyszczeń wody.

Art. 88f. 1. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego sporządza Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

2. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowują dyrektorzy urzędów morskich i przekazują Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.
3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przekazuje mapy, o których mowa w ust. 1:
  - 1) dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
  - 2) Głównemu Geodecie Kraju;
  - 3) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
  - 4) dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.
4. Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej, przekazują mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego:
  - 1) właściwym dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej;
  - 2) właściwym wojewodom;
  - 3) właściwym marszałkom województw;
  - 4) właściwym starostom;
  - 5) właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast);
  - 6) właściwym komendantom wojewódzkim i powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.
5. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów, o których mowa w

art. 88d ust. 2, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.

6. Od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego jednostkom samorządu terytorialnego, wszystkie decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzje o warunkach zabudowy na obszarach wykazanych na mapach zagrożenia powodziowego, muszą uwzględniać poziom zagrożenia powodziowego wynikający z wyznaczenia tych obszarów.
7. Zmiany w dokumentach, o których mowa w ust. 5, wprowadza się w terminie 18 miesięcy od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego organom, o których mowa w ust. 4 pkt 2, 3 i 5.
8. Koszty wprowadzenia zmian w planach oraz decyzjach, o których mowa w ust. 5, ponoszą odpowiednio budżety właściwych gmin albo województw.
9. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się wymianą informacji niezbędnych do opracowania tych map z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonym w odrębnych przepisach.
10. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.
11. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego podlegają przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.
12. Przepisy ust. 2–10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.

Art. 88g. 1. Dla obszarów dorzeczy oraz dla regionów wodnych przygotowuje się, na podstawie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego, plany zarządzania ryzykiem powodziowym.

2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym zawierają:
  - 1) mapę obszaru dorzecza, na której są zaznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;
  - 2) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego wraz z opisem wniosków z analizy tych map;

- 3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
  - 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, z uwzględnieniem ich priorytetu.
3. Przy ustalaniu działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględnia się w szczególności:
- 1) koszty oraz korzyści działań podejmowanych dla osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
  - 2) zasięg powodzi, trasy przejścia wezbrania powodziowego oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych;
  - 3) cele środowiskowe, o których mowa w art. 38d–38f;
  - 4) gospodarowanie wodami;
  - 5) sposób uprawy i zagospodarowania gruntów;
  - 6) stan planowania i zagospodarowania przestrzennego;
  - 7) ochronę przyrody;
  - 8) uprawianie żeglugi morskiej i śródlądowej oraz porty morskie i porty lub przystanie zlokalizowane na wodach śródlądowych uznanych za żeglowne, wraz ze związaną z nimi infrastrukturą;
  - 9) prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami;
  - 10) infrastrukturę krytyczną.

- Art. 88h. 1. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzecza przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.
2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych przygotowują dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej.
  3. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej na 18 miesięcy przed terminem przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 1.
  4. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw.

5. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania mające na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.
6. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności w przygotowywaniu, przeglądzie oraz aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, podaje do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłoszenia uwag, projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą te plany.
7. Udostępnienie przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej albo ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej materiałów źródłowych wykorzystanych do przygotowania projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
8. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym zainteresowani mogą składać, do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projektach tych planów.
9. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej uzgadnia sposób i zakres uwzględnienia uwag do projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, a w odniesieniu do projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.
10. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym podlegają przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.
11. Aktualizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym dotyczy elementów, o których mowa w art. 88g ust. 2, i obejmuje w szczególności:
  - 1) wszelkie zmiany lub uaktualnienia dotyczące tych planów, wraz z podsumowaniem przeglądów wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego;

- 2) ocenę postępów w realizacji celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 3) opis i wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zaplanowanych działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 4) opis działań podjętych, a niezaplanowanych w tych planach.

12. Przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Art. 88i. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym organom przygotowującym i sporządzającym te dokumenty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów badawczych, w zakresie, w jakim posiadają one dane niezbędne do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Art. 88j. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw administracji publicznej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych określą, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego;
- 2) skalę map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, ministrowie kierują się potrzebą sprawnego sporządzenia map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego, ze szczególnym uwzględnieniem standardów i zakresu danych zawartych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Art. 88k. Ochronę ludzi i mienia przed powodzią realizuje się w szczególności przez:

- 1) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych;
- 2) racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód;
- 3) zapewnienie funkcjonowania systemu ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze oraz hydrosferze;
- 4) zachowanie, tworzenie i odtwarzanie systemów retencji wód;
- 5) budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych;

6) prowadzenie akcji lodołamania.

Art. 88l. 1. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- 1) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych;
  - 2) sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk;
  - 3) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.
2. Jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zwolnić od zakazów określonych w ust. 1.
  3. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej dla stwierdzenia czy zamierzone działanie nie utrudni ochrony przed powodzią może zasięgnąć opinii państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej.
  4. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2, dołącza się charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót, mapę sytuacyjno-wysokościową z naniesionym schematem planowanych obiektów i robót, a w razie potrzeby, obliczenia hydrauliczne i hydrologiczne.
  5. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wnioskodawca, właściciel wody i właściciel wału przeciwpowodziowego.
  6. Decyzja, o której mowa w ust. 2, wygasa, jeżeli w terminie 2 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.
  7. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, w celu zapewnienia właściwych warunków przepływu wód powodziowych, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji:
    - 1) wskazać sposób uprawy i zagospodarowania gruntów oraz rodzaje upraw wynikające z wymagań ochrony przed powodzią;
    - 2) nakazać usunięcie drzew lub krzewów.
  8. Przy wydawaniu decyzji, o której mowa w ust. 7, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

9. Organem właściwym do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2 i 7, w zakresie pasa technicznego, jest dyrektor właściwego urzędu morskiego.
  10. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 7, jest właściciel wody i posiadacz nieruchomości, której dotyczy ta decyzja.
  11. Decyzja, o której mowa w ust. 7 pkt 2, wymaga uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.
- Art. 88m. Dla terenów, dla których nie określono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić zakazy, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3, kierując się potrzebą ochrony wód, lub zakazy, o których mowa w art. 88l ust. 1, kierując się względami bezpieczeństwa ludzi i mienia.
- Art. 88n. 1. W celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się:
- 1) przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż korony wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;
  - 2) uprawy gruntu, sadzenia drzew lub krzewów na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
  - 3) rozkopywania wałów, wbijania słupów, ustawiania znaków przez nieupoważnione osoby;
  - 4) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
  - 5) uszkodzania darniny lub innych umocnień skarp i korony wałów.
2. Zakazów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do robót związanych z utrzymaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych.
  3. Jeżeli nie wpłynie to na szczelność i stabilność wałów przeciwpowodziowych, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów określonych w ust. 1.
  4. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, dołącza się charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót oraz mapę sytuacyjno-wysokościową z naniesionym schematem planowanych robót. W przypadku planowania robót, które mogą naruszyć strukturę korpusu lub podłoża wałów klasy I, II lub III, dołącza się także badania hydrogeologiczne wraz z opinią dotyczącą wpływu tych robót na szczelność i stabilność wałów.

5. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, jest wnioskodawca, właściciel wody i właściciel wału przeciwpowodziowego.
6. Decyzja, o której mowa w ust. 3, wygasa, jeżeli w terminie 2 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub nie rozpoczęto wykonywania robót lub czynności wskazanych w ust. 1.
7. Starosta może, w drodze decyzji, nakazać usunięcie drzew lub krzewów z wałów przeciwpowodziowych oraz terenów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, wymaga uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Art. 88o. 1. W przypadku wykonania robót lub czynności, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3, art. 88l ust. 1 lub art. 88n ust. 1, nieobjętych decyzją, o której mowa w art. 40 ust. 3, art. 88l ust. 2 lub art. 88n ust. 3, organ właściwy do wydania tej decyzji może nakazać, w drodze decyzji, przywrócenie stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią i niepowodującego zanieczyszczenia wód, na koszt tego, kto wykonał te roboty lub czynności.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się termin przywrócenia stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią i niepowodującego zanieczyszczenia wód.
3. Drogi, urządzenia do przepędzania zwierząt oraz przejazdu przez wały przeciwpowodziowe wykonuje na swój koszt inwestor budujący wał, a utrzymuje ten, na którym ciąży obowiązek utrzymania drogi, urządzenia lub przejazdu.

Art. 88p. 1. W przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w drodze decyzji, może nakazać zakładowi piętrzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, bez odszkodowania.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wymaga uzgodnienia z właściwymi wojewodami. Brak stanowiska w ciągu 2 godzin od chwili przekazania wniosku o uzgodnienie decyzji uznaje się za dokonanie jej uzgodnienia.

Art. 88q. 1. W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, w celu zapobieżenia skutkom powodzi, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić czasowe ograniczenia w korzystaniu z wód, w szczególności w zakresie poboru wody lub wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zmiany sposobu gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych.

2. Wprowadzenie czasowych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, zawiesza wykonywanie uprawnień wynikających z pozwoleń wodnoprawnych. Zakładom nie przysługuje z tego tytułu odszkodowanie.

DZIAŁ Vb

Ochrona przed suszą

- Art. 88r. 1. Ochrona przed suszą jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej.
2. Ochronę przed suszą prowadzi się zgodnie z planami przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy oraz planami przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych.
  3. Plany przeciwdziałania skutkom suszy, o których mowa w ust. 2, zawierają:
    - 1) analizę możliwości powiększenia dyspozycyjnych zasobów wodnych;
    - 2) propozycje budowy, rozbudowy lub przebudowy urządzeń wodnych;
    - 3) propozycje niezbędnych zmian w zakresie korzystania z zasobów wodnych oraz zmian naturalnej i sztucznej retencji.
  4. Plany przeciwdziałania skutkom suszy zawierają także katalog działań służących ograniczeniu skutków suszy.
- Art. 88s. 1. Plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej i ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi.
2. Plany przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych przygotowują dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej.
  3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w przygotowywaniu oraz aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy, podają do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłoszenia uwag:
    - 1) harmonogram i program prac związanych z przygotowaniem planów przeciwdziałania skutkom suszy;
    - 2) projekty planów przeciwdziałania skutkom suszy, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą te plany.
  4. Udostępnienie przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej materiałów źródłowych wykorzystanych do przygotowania projektów planów przeciwdziałania skutkom suszy odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

5. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości dokumentów, o których mowa w ust. 3, zainteresowani mogą składać odpowiednio do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej albo dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej uwagi do ustaleń zawartych w tych dokumentach.
6. Aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy dokonuje się co 6 lat.
7. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy.

Art. 88t. 1. W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, w celu ograniczenia skutków suszy, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić czasowe ograniczenia w korzystaniu z wód, w szczególności w zakresie poboru wody lub wprowadzania ścieków do wód albo do ziemi oraz zmiany sposobu gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych.

2. Wprowadzenie czasowych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, zawiesza wykonywanie uprawnień wynikających z pozwoleń wodnoprawnych. Zakładom nie przysługuje z tego tytułu odszkodowanie.”;

26) w art. 90 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przygotowuje:

- a) wstępną ocenę ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego,
- b) plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy,
- c) plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;”;

27) w art. 92:

a) w ust. 3:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sporządzanie, prowadzenie, weryfikowanie i bieżące aktualizowanie wykazów obszarów chronionych utworzonych na podstawie przepisów ustawy oraz odrębnych przepisów;”;

– uchyla się pkt 5,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
  - „6) sporządzanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym w regionach wodnych;”
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:
  - „6a) współpraca w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
  - 6b) przygotowywanie planów przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych;”
- uchyla się pkt 9,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W ramach gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, związanym z gospodarką wodną, dyrektor regionalnego zarządu realizuje w imieniu Prezesa Krajowego Zarządu zadania związane z utrzymaniem śródlądowych wód powierzchniowych lub urządzeń wodnych oraz pełni funkcję inwestora w zakresie gospodarki wodnej w regionie wodnym.”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor regionalnego zarządu, dla realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, może tworzyć jednostki organizacyjne, w trybie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.⁶⁾).”

28) art. 93 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 93. 1. Dyrektor regionalnego zarządu jest powoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu złożony po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Gospodarki Wodnej. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu złożony po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, odwołuje dyrektora regionalnego zarządu.
2. Zastępcy dyrektora regionalnego zarządu są powoływani przez Prezesa Krajowego Zarządu, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu złożony po zasięgnięciu opinii rady gospodarki wodnej regionu wodnego. Prezes Krajowego Zarządu, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu złożony po zasięgnięciu opinii rady gospodarki wodnej regionu wodnego, odwołuje zastępców dyrektora regionalnego zarządu.
3. Stanowisko dyrektora regionalnego zarządu może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
  - 2) jest obywatelem polskim;

---

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
  - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
  - 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
  - 6) posiada kompetencje kierownicze;
  - 7) posiada co najmniej 6-letni staż pracy na stanowiskach związanych z zadaniami z zakresu gospodarowania wodami, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych.
4. Ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora regionalnego zarządu umieszcza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie regionalnego zarządu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej regionalnego zarządu i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.
5. Ogłoszenie o naborze zawiera:
- 1) nazwę i adres regionalnego zarządu;
  - 2) określenie stanowiska;
  - 3) wymagania związane ze stanowiskiem;
  - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
  - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
  - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
  - 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia umieszczenia ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.
7. Nabór na stanowisko dyrektora regionalnego zarządu przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa Krajowego Zarządu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
8. Ocena kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na wniosek zespołu przez osobę niebędącą jego członkiem, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Prezesowi Krajowego Zarządu.
  11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
    - 1) nazwę i adres regionalnego zarządu;
    - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
    - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
    - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
    - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
    - 6) skład zespołu.
  12. Ogłoszenie o wyniku naboru umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej regionalnego zarządu i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.
  13. Ogłoszenie o wyniku naboru zawiera:
    - 1) nazwę i adres regionalnego zarządu;
    - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
    - 3) imiona i nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
  14. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
  15. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje dyrektor regionalnego zarządu.
  16. Przepisy ust. 3–14 stosuje się odpowiednio do przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2.”;
- 29) w art. 100 w ust. 2 uchyla się pkt 2;
- 30) w dziale VI tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
- „Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna, państwowa służba hydrogeologiczna oraz państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących”;
- 31) w art. 102:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje zadania państwa w zakresie osłony hydrologicznej i meteorologicznej społeczeństwa, środowiska, dziedzictwa kulturowego, gospodarki i rozpoznawania zagrożeń niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze lub hydrosferze, a także na potrzeby

rozpoznania i kształtowania oraz ochrony zasobów wodnych kraju.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących wykonuje zadania państwa w zakresie nadzoru nad stanem technicznym i stanem bezpieczeństwa budowli piętrzących.

2b. Kompetencje państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących nie naruszają kompetencji organów nadzoru budowlanego, określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”,

c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących pełni Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

4c. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej posiada i utrzymuje bazę danych historycznych i bieżących z zakresu stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, zgromadzoną w wyniku ujednoczonych metod określania stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa tych budowli, stanowiącą jednolite źródło informacji dla organów administracji rządowej.”;

32) w art. 103 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:

„7) wykonywanie modelowania hydrologicznego i hydraulicznego w zakresie zagrożeń powodziowych oraz zjawiska suszy;

8) prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie hydrologii, meteorologii i oceanologii;

9) współpraca z organami administracji publicznej w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze.”;

33) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. 1. Do zadań państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących należy:

1) wykonywanie badań i pomiarów pozwalających opracować ocenę stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa:

a) budowli piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa, zaliczonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane do I lub II klasy,

b) budowli piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa, innych niż określone w lit. a, wskazanych przez Prezesa Krajowego Zarządu, które z uwagi na zły stan techniczny zagrażają lub mogą zagrażać bezpieczeństwu;

2) opracowywanie ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, o których mowa w pkt 1;

3) prowadzenie bazy danych dotyczących budowli piętrzących, zawierającej dane techniczne oraz informacje o lokalizacji,

stanie prawnym, stanie technicznym i stanie bezpieczeństwa tych budowli;

- 4) opracowywanie, w oparciu o wykonane oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, raportu o stanie bezpieczeństwa tych budowli;
- 5) wyznaczanie i weryfikacja stref zagrożenia zalaniem lub podtopieniem terenów położonych poniżej budowli piętrzących, o których mowa w pkt 1, w wyniku awarii lub katastrofy tych budowli;
- 6) analiza i weryfikacja wytycznych w zakresie wykonywania badań, pomiarów i ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, w oparciu o aktualną wiedzę techniczną;
- 7) organizowanie szkoleń i seminariów dotyczących bezpieczeństwa budowli piętrzących.

2. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących przekazuje:

- 1) wyniki badań i pomiarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, Prezesowi Krajowego Zarządu oraz właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu, niezwłocznie po ich opracowaniu;
- 2) raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Prezesowi Krajowego Zarządu oraz Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, nie później niż do dnia 31 marca każdego roku.”;

34) w art. 104:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podstawową sieć i specjalne sieci pomiarowo-obsługowe;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) biura prognoz meteorologicznych, biura prognoz hydrologicznych i centra modelowania powodziowego i suszy;”;

– w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) organizują, nadzorują i eksploatują podstawową sieć i specjalne sieci pomiarowo-obsługowe oraz system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;”;

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podstawową sieć pomiarowo-obsługową stanowią;”;

– w pkt 2 uchyla się lit. c,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Specjalne sieci pomiarowo-observacyjne stanowią:”

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) lotniskowe stacje meteorologiczne.”;

35) po art. 104 dodaje się art. 104a w brzmieniu:

„Art. 104a. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących posiada i utrzymuje:

- 1) specjalistyczny sprzęt niezbędny do prowadzenia badań i pomiarów stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących;
- 2) system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;
- 3) komórki organizacyjne, które:
  - a) wykonują badania i pomiary niezbędne do sporządzenia ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz określenia stref zagrożeń, o których mowa w art. 103a ust. 1 pkt 5,
  - b) opracowują oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących,
  - c) opracowują raport o stanie bezpieczeństwa budowli piętrzących na podstawie analizy oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, o której mowa w art. 103a ust. 1 pkt 1,
  - d) prowadzą prace rozwojowe i metodyczne w zakresie oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz w zakresie określonym w pkt 2 i art. 103a ust. 1 pkt 1, 5 i 6.”;

36) w art. 108:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Osoby wykonujące badania, pomiary, obserwacje oraz prace kontrolne na potrzeby realizacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną lub państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących zadań, o których mowa w art. 103, 103a ust. 1 lub art. 105, a także prace związane z wykonywaniem, obsługą lub utrzymaniem urządzeń pomiarowych służb państwowych, mają prawo do:”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściciel nieruchomości jest obowiązany umożliwić wykonanie prac, o których mowa w ust. 1, przez osoby upoważnione przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.”;

37) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. Wobec pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w ramach państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej wprowadza się rozkład czasu pracy:

- 1) zmianowy – na stanowiskach, na których jest to konieczne ze względu na szczególne warunki pracy lub warunki atmosferyczne;
  - 2) podstawowy – na pozostałych stanowiskach.
2. Stanowiska, o których mowa w ust. 1, ustala dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej.
  3. Zmianowy rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, polega na wykonywaniu powierzonych im zadań nie dłużej niż przez 48 godzin, po których następuje, co najmniej 48 godzin wolnych od pracy.
  4. Podstawowy rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, polega na wykonywaniu powierzonych im zadań w dobowym wymiarze czasu pracy nieprzekraczającym 8 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.
  5. Czas pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 6 miesięcy.
  6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej może ustalić indywidualny rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, w ramach normy czasu pracy, o której mowa w ust. 4.”;

38) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna, państwowa służba hydrogeologiczna oraz państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących są finansowane ze środków budżetu państwa.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) utrzymanie bieżącej działalności państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;

2) utrzymanie, odbudowa, rozbudowa, przebudowa i rozbiórka podstawowej sieci pomiarowo-obszernyjnej państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz systemu gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;”,

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

„8) wykonywanie modelowania hydrologiczno-hydraulicznego szczególnie w zakresie zagrożeń powodziowych i zjawiska suszy;

9) prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie hydrologii, meteorologii i oceanologii;

10) współpraca z organami administracji publicznej, w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze.”,

c) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) utrzymanie specjalnych sieci pomiarowo-obszaryjnych.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna, państwowa służba hydrogeologiczna oraz państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących mogą być dofinansowywane z innych środków publicznych, na zasadach dotyczących wykorzystania tych środków.

5. Podmioty, które dla potrzeb działalności gospodarczej lub dla realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, korzystają z informacji uzyskanych z:

1) podstawowej sieci pomiarowo-obszaryjnej, systemu gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych oraz biur prognoz hydrologicznych i biur prognoz meteorologicznych państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej,

2) sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych państwowej służby hydrogeologicznej

– ponoszą koszty utrzymania, odbudowy, rozbudowy i przebudowy tych sieci, systemów i biur lub koszty wykonania tych badań, pomiarów i ocen, na zasadach uzgodnionych przez strony w umowie.”;

39) w art. 110:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właścicielem informacji zbieranych i przetwarzanych w wyniku realizacji standardowych procedur przetwarzania informacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących jest Skarb Państwa.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny mogą odpłatnie udostępniać informacje zbierane i przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur innym odbiorcom niż określone w ust. 3 i 4. Wpływy z tego tytułu stanowią dochód, odpowiednio, Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej albo Państwowego Instytutu Geologicznego i są przeznaczane, odpowiednio, na pełnienie państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej albo państwowej służby hydrogeologicznej.”;

40) w art. 113:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) plan zarządzania ryzykiem powodziowym;”

– dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) plan przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza;”

– uchyla się pkt 3,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dokumentacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 3 i 6, aktualizuje się co 6 lat.”

c) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wykazy wielkości emisji i stężeń:

a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38d ust. 4,

b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie

– dla których zostały określone środowiskowe normy jakości;”

d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, o których mowa w art. 49b ust. 3;”

e) uchyla się ust. 5;

41) uchyla się art. 113a;

42) po art. 113a dodaje się art. 113b w brzmieniu:

„Art. 113b. 1. Program wodno-środowiskowy kraju określa podstawowe i uzupełniające działania zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód w poszczególnych obszarach dorzeczy.

2. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 1, są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują:

1) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód, w szczególności działania:

a) służące zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb wodnych w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków,

b) służące ochronie siedlisk lub gatunków zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

c) służące kontroli zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

d) związane z oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz na obszar Natura 2000,

- e) służące właściwemu wykorzystaniu osadów ściekowych,
  - f) służące zapobieganiu zanieczyszczeniom ze źródeł rolniczych, o których mowa w art. 47;
- 2) działania służące wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniającej wkład wniesiony przez użytkowników wód oraz koszty środowiskowe i koszty zasobowe;
  - 3) działania służące propagowaniu skutecznego i zrównoważonego korzystania z wody w celu niedopuszczenia do zagrożenia realizacji celów środowiskowych;
  - 4) działania prewencyjne, ochronne i kontrolne, związane z ochroną wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł punktowych i obszarowych;
  - 5) działania uniemożliwiające znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38d ust. 4, charakteryzujących się zdolnością do akumulacji, w osadach lub organizmach żywych;
  - 6) działania na rzecz optymalizowania zasad kształtowania zasobów wodnych i warunków korzystania z nich, w tym działania na rzecz kontroli poboru wody;
  - 7) ograniczanie poboru słodkich wód powierzchniowych i wód podziemnych, a także ograniczanie piętrenia słodkich wód powierzchniowych, z uwzględnieniem potrzeby rejestrowania takich ograniczeń;
  - 8) ograniczanie sztucznego zasilania wód podziemnych, które jest dopuszczalne tylko przy założeniu, że dokonywany w tym celu pobór wody powierzchniowej lub wody podziemnej nie zagrozi osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla wód zasilanych lub zasilających;
  - 9) działania służące eliminowaniu lub ograniczaniu zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych, w tym stanowienie przepisów prawa powszechnie obowiązującego;
  - 10) działania służące temu, aby znaczące oddziaływania na stan wód, nieobjęte działaniami wymienionymi w pkt 1–9, zostały poprzedzone przedsięwzięciami zapewniającymi utrzymanie warunków hydromorfologicznych jednolitych części wód na takim poziomie, który umożliwi osiągnięcie wymaganego stanu ekologicznego lub dobrego potencjału ekologicznego, w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód;
  - 11) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażają one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych;

- 12) działania służące eliminowaniu substancji priorytetowych z wód powierzchniowych oraz stopniowemu ograniczeniu innych zanieczyszczeń, jeżeli mogłyby one zagrozić osiągnięciu celów środowiskowych ustalonych dla tych wód;
  - 13) działania zapobiegające uwalnianiu w znaczących ilościach substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego z instalacji technicznych, a także służące zapobieganiu lub łagodzeniu skutków zanieczyszczeń niedających się przewidzieć, w tym przez stosowanie systemów wczesnego ostrzegania, a w przypadku zaistnienia niedających się przewidzieć okoliczności – niezbędne środki dla zredukowania zagrożeń dla ekosystemów wodnych.
3. Realizacja działań, o których mowa w ust. 2, nie powinna:
- 1) powodować wzrostu zanieczyszczenia wód morskich;
  - 2) przyczyniać się bezpośrednio ani pośrednio do wzrostu zanieczyszczenia śródlądowych wód powierzchniowych, chyba że byłoby to z korzyścią dla środowiska jako całości.
4. Działania, o których mowa w ust. 2 pkt 6–10, podlegają bieżącej weryfikacji i, w miarę potrzeby, aktualizacji.
5. Działania uzupełniające, o których mowa w ust. 1, są ukierunkowane w szczególności na osiągnięcie celów środowiskowych i mogą wskazywać:
- 1) środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań;
  - 2) wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska;
  - 3) działania na rzecz ograniczenia emisji;
  - 4) zasady dobrej praktyki;
  - 5) rekonstrukcję terenów podmokłych;
  - 6) działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, przede wszystkim promowanie technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i wodooszczędnych technik nawodnień;
  - 7) przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.
6. Dla potrzeb sporządzania programu wodno-środowiskowego kraju przeprowadza się analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych na obszarze dorzecza.
7. Usługi wodne oznaczają działalność umożliwiającą gospodarstwom domowym, instytucjom publicznym i podmiotom gospodarczym zaspokojenie ich potrzeb wodnych, w szczególności przez:

- 1) utrzymywanie i kształtowanie zasobów wodnych, przede wszystkim przez piętrzenie, pobór, magazynowanie, uzdatnianie i dystrybucję wody;
  - 2) odbieranie, oczyszczanie i odprowadzanie ścieków.
8. W przypadku stwierdzenia, na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w toku opracowywania projektu programu wodno-środowiskowego kraju, że osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone, należy:
- 1) dokonać analizy przyczyn tych zagrożeń;
  - 2) poddać przeglądowi udzielone pozwolenia wodnoprawne;
  - 3) poddać przeglądowi i dostosować programy monitoringu wód;
  - 4) uzupełnić program wodno-środowiskowy kraju o dodatkowe działania.
9. Program wodno-środowiskowy kraju podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.
10. Działania zawarte w aktualizacjach zostaną wprowadzone w ciągu 3 lat od ich ustalenia.”;
- 43) w art. 114 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
    - „3) wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia;”
  - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
    - „3a) wykazy, o których mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1a, wraz z ich graficznym przedstawieniem, o ile jest dostępne;”
- 44) art. 114a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 114a. 1. Dopuszcza się ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych niż określone w art. 38d i 38e dla wybranych jednolitych części wód, które są w takim stopniu zmienione działalnością człowieka lub których naturalne warunki są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niewykonalne lub rodziłoby nieproporcjonalnie wysokie koszty w stosunku do spodziewanych korzyści i jednocześnie:
- 1) potrzeby w zakresie środowiska, społeczne lub gospodarcze, zaspokajane przez taką działalność człowieka, nie mogą być zaspokojone za pomocą innych działań, korzystniejszych z punktu widzenia środowiska i bez ponoszenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do spodziewanych korzyści;
  - 2) dla wód powierzchniowych osiąga się najlepszy z możliwych stan ekologiczny i chemiczny przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z

powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia;

3) dla wód podziemnych zachodzą możliwie jak najmniejsze zmiany dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia;

4) nie zachodzi dalsze pogorszenie stanu jednolitych części wód.

2. Mniej rygorystyczne cele środowiskowe zawiera się i szczegółowo uzasadnia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz weryfikuje co 6 lat.”;

45) w art. 116 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunki korzystania z wód zlewni sporządza się dla obszarów, dla których w wyniku ustaleń planu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a, jest konieczne określenie szczególnych zasad ochrony zasobów wodnych, a zwłaszcza ich ilości i jakości, w celu osiągnięcia dobrego stanu wód.”;

46) uchyla się art. 117;

47) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. Ustalenia planów, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a–2a, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województwa, planach zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.”;

48) w art. 119:

a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Prezes Krajowego Zarządu podejmuje działania, o których mowa w art. 113b ust. 8 pkt 1 i 4;

2) Główny Inspektor Ochrony Środowiska podejmuje działania, o których mowa w art. 113b ust. 8 pkt 3.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów zatwierdza i ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

1) plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;

2) plan zarządzania ryzykiem powodziowym;

3) plan przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza.”;

49) po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Art. 119a. Opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.”;

50) w art. 122:

a) w ust. 2 część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„–na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jeżeli wydano decyzję, o których mowa w art. 40 ust. 3 i art. 881 ust. 2.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie wodnoprawne, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, nie jest wymagane na obszarze pasa technicznego utworzonego dla morza terytorialnego lub morskich wód wewnętrznych, z wyłączeniem ujściowych odcinków rzek.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Obowiązek posiadania pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, dotyczy także wytwórcy ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45a ust. 1.”;

51) w art. 123:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli o wydanie pozwolenia wodnoprawnego ubiega się kilka zakładów, których działalność wzajemnie się wyklucza z powodu stanu zasobów wodnych, pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego mają zakłady, które będą pobierać wodę w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, następnie – zakłady, których korzystanie z wód przyczyni się do zwiększenia naturalnej lub sztucznej retencji wód lub poprawy stosunków biologicznych w środowisku wodnym, a w dalszej kolejności właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni innych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli jednym z zakładów ubiegających się o wydanie pozwolenia wodnoprawnego jest właściciel urządzenia wodnego koniecznego do realizacji tego pozwolenia, pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia przysługuje temu zakładowi.”;

52) w art. 124 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) odbudowę, rozbudowę, przebudowę lub rozbiórkę urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 881 ust. 2.”;

53) w art. 125 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 38j, lub ustaleń warunków korzystania z wód regionu wodnego lub warunków korzystania z wód zlewni.”;

54) w art. 127:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pozwolenie wodnoprawne na wycinanie roślin z wód lub z brzegu oraz wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów z wód lub z obszarów szczególnego zagrożenia powodzią wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 lat.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Stroną postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia wodnoprawnego jest:

- 1) wnioskodawca ubiegający się o wydanie pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) właściciel wody;
- 3) właściciel urządzeń kanalizacyjnych, do których wprowadzane będą ścieki przemysłowe zawierające substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego;
- 4) właściciel istniejącego urządzenia wodnego znajdującego się w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych;
- 5) władający powierzchnią ziemi położoną w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych;
- 6) uprawniony do rybactwa w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu:

„7a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia wodnoprawnego przekracza 20, do stron innych niż:

- 1) wnioskodawca,
- 2) właściciel wody,
- 3) właściciel urządzeń wodnych,
- 4) uprawniony do rybactwa

– stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

7b. Dyrektor regionalnego zarządu, marszałek województwa albo starosta podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

7c. W przypadku, o którym mowa w ust. 7b, sprawę załatwia odpowiednio dyrektor regionalnego zarządu, marszałek województwa wyznaczony przez Prezesa Krajowego Zarządu albo starosta wyznaczony przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu.”,

d) uchyla się ust. 9;

55) w art.128:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) ilość pobieranej lub odprowadzanej wody, w tym maksymalną ilość m³ na godzinę i średnią ilość m³ na dobę oraz maksymalną ilość m³ na rok;”,
  - po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:
    - „1b) tryb pracy elektrowni wodnej;”,
  - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
    - „6) opis urządzenia wodnego, w tym położenie za pomocą współrzędnych geograficznych oraz podstawowe parametry charakteryzujące to urządzenie i warunki jego wykonania;”,
  - po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
    - „8a) przedsięwzięcia i działania niezbędne dla spełnienia warunków, o których mowa w art. 38j, jeżeli jest to uzasadnione;”,
  - pkt 9a otrzymuje brzmienie:
    - „9a) sposób i zakres prowadzenia pomiarów ilości i jakości pobieranej wody w stanie pierwotnym;”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Instrukcję gospodarowania wodą na korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętrzenia lub na zależne od siebie korzystanie z wód przez kilka zakładów zatwierdza się w pozwoleniu wodnoprawnym i doręcza się właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu, właścicielowi wody oraz zakładom, których dotyczy instrukcja gospodarowania wodą.”,
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego przekazuje do właściwego dyrektora regionalnego zarządu informację o pozwoleniu wodnoprawnym, które wygasło z mocy prawa, zostało zmienione albo cofnięte, albo którego wygaśnięcie zostało stwierdzone w drodze decyzji.”;
- 56) w art. 132:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
    - „1a. Operat sporządza się także na elektronicznych nośnikach danych jako dokument tekstowy, zaś część graficzną operatu w postaci plików typu wektorowego lub rastrowego.”,
  - b) w ust. 2:
    - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
      - „2a) opis urządzenia wodnego, w tym położenie za pomocą współrzędnych geograficznych oraz podstawowe parametry charakteryzujące to urządzenie i warunki jego wykonania;”,
    - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
      - „3a) charakterystykę odbiornika ścieków objętego pozwoleniem wodnoprawnym;”,
    - pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) ustalenia wynikające z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i warunków korzystania z wód regionu wodnego;
- 5) określenie wpływu gospodarki wodnej zakładu na wody powierzchniowe oraz podziemne, w szczególności na stan tych wód i realizację celów środowiskowych dla nich określonych;”

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) określenie w m³ wielkości maksymalnego godzinowego, średniego dobowego oraz maksymalnego rocznego poboru wody;”

d) w ust. 5:

– uchyla się pkt 1a i 1b,

– po pkt 1b dodaje się pkt 1c–1e w brzmieniu:

- „1c) określenie w m³ wielkości zrzutu ścieków maksymalnego godzinowego, średniego dobowego oraz maksymalnego rocznego;

1d) określenie stanu i składu ścieków lub minimalnego procentu redukcji zanieczyszczeń w ściekach lub – w przypadku ścieków przemysłowych – dopuszczalnych ilości zanieczyszczeń, w szczególności ilości substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, wyrażone w jednostkach masy przypadających na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu oraz przewidywany sposób i efekt ich oczyszczania;

1e) wyniki pomiarów ilości i jakości ścieków, jeżeli ich przeprowadzenie było wymagane;”

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

- „9. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może odstąpić od niektórych wymagań dotyczących operatu, z wyłączeniem wymagania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2a.”;

57) w art. 135 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) zakład nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych w terminie 3 lat od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tych urządzeń stało się ostateczne.”;

58) w art. 136 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) jest to konieczne dla osiągnięcia celów środowiskowych w zakresie wynikającym z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, warunków korzystania z wód regionu wodnego lub warunków korzystania z wód zlewni i uzasadnione wynikami monitoringu wód.”;

59) w art. 140:

a) w ust. 2 pkt 1a i 2 otrzymują brzmienie:

- „1a) o których mowa w art. 122 ust. 1, jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących,

będących przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

2) na wykonanie budowli przeciwpowodziowych;”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Dyrektor regionalnego zarządu wydaje pozwolenia wodnoprawne, w przypadku gdy szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych, w całości lub w części, odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, a odrębne przepisy nie stanowią inaczej.”;

c) uchyla się ust. 2b;

60) w art. 153:

a) w ust. 2:

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) stref i obszarów ochronnych ustanowionych na podstawie ustawy;”;

– po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi;”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumenty planistyczne, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a–5.”;

61) w art. 155a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji o stanie wód powierzchniowych i podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych.

2. Badania i oceny stanu wód powierzchniowych, stanu wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 113 ust. 4, dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.”;

62) w art. 156 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przestrzegania warunków obowiązujących na wałach przeciwpowodziowych oraz na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;”;

63) w art. 164:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Spółki wodne mogą korzystać z pomocy finansowej państwa udzielanej w formie dotacji podmiotowej z budżetu państwa przeznaczonej na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie realizacji zadań związanych z utrzymaniem wód i urządzeń wodnych, z wyłączeniem zadań, na realizację których została udzielona inna dotacja.”;

b) po ust. 5 dodaje ust. 5a-5d w brzmieniu:

- „5a. Spółki wodne mogą korzystać z pomocy finansowej z budżetów jednostek samorządu terytorialnego na bieżące utrzymanie wód i urządzeń wodnych oraz na finansowanie lub dofinansowanie inwestycji.
- 5b. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 5a, polega na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
- 5c. Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 5b, tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określają organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego w drodze uchwały.
- 5d. Udzielenie dotacji określonej w ust. 5b następuje na podstawie umowy zawartej przez jednostkę samorządu terytorialnego ze spółką wodną. W przypadku gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis, jej udzielenie następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Udzielenie spółce wodnej wykonującej urządzenia melioracji wodnych pomocy, o której mowa w ust. 5 i 5a, może nastąpić wówczas, gdy obszar przewidziany do melioracji stanowi zwarty kompleks, zasięg oraz projekt techniczny melioracji zostały uzgodnione z wojewodą, a udział własny członków spółki wodnej odpowiada co najmniej kwocie wyliczonej zgodnie z art. 74 ust. 2 pkt 1 oraz z art. 78 ust. 1.”;

64) w art. 185 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Do naprawienia szkód, o których mowa w ustawie, z wyłączeniem przepisów art. 88l–88q oraz art. 88t, stosuje się przepisy art. 186–188.”;

65) w art. 190 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kto wbrew postanowieniom art. 65 ust. 1 pkt 3, art. 88n ust. 1 oraz art. 107 ust. 2 pkt 2 wykonuje w pobliżu urządzeń wodnych lub pomiarowych roboty lub czynności zagrażające tym urządzeniom – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

66) w art. 194 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

- „13) wykonuje na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią roboty lub czynności utrudniające ochronę przed powodzią, zwiększające zagrożenie powodziowe lub zanieczyszczające wody,”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁷⁾) w art. 42 w ust. 2 po pkt 26 dodaje się pkt 26a w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z

„26a) wykonywania zadań w dziedzinie ochrony przed powodzią, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623) w art. 62:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kontrole, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5–6a, przeprowadzają osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności.”;

2) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Kontrolę stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętujących mogą przeprowadzać także upoważnieni pracownicy państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętujących.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowywanie planów służących gospodarowaniu wodami, planów zarządzania ryzykiem powodziowym, planów przeciwdziałania skutkom suszy oraz tworzenie i utrzymanie katastru wodnego;”;

2) w art. 401c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż połowa kwoty przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 2, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:

- 1) finansowanie potrzeb geologii w zakresie poznania budowy geologicznej kraju oraz w zakresie gospodarki zasobami złóż kopalin i wód podziemnych;
- 2) przeciwdziałanie osuwiskom ziemi i likwidowanie ich skutków dla środowiska.”.

2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657.

Art. 5.

W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;”;

2) w art. 11 w pkt 6 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w zakresie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;”;

3) w art. 15 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych;”;

4) w art. 39 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;”;

5) w art. 53 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do:

a) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest marszałek województwa lub dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej,

b) obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹⁰⁾), w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu;”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1087) uchyla się art. 20.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413 oraz z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

Art. 7.

W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 81 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.”.

Art. 8.

Ograniczenia emisji do wód, o których mowa w art. 38c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, należy zapewnić w terminie do dnia 22 grudnia 2012 r., o ile odrębne przepisy z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej nie określają innego terminu ograniczenia emisji dla źródeł zanieczyszczeń punktowych lub obszarowych.

Art. 9.

1. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 38d i 38e, ustawy wymienionej w art. 1, należy osiągnąć do dnia 22 grudnia 2015 r.
2. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 38f, ustawy wymienionej w art. 1, należy osiągnąć do dnia 22 grudnia 2015 r., o ile z odrębnych przepisów z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej nie wynika inaczej.
3. Dopuszcza się przedłużenie określonego w ust. 1 terminu stopniowego osiągnięcia celów środowiskowych dla wybranych jednolitych części wód, których stan nie ulega dalszemu pogarszaniu, a jednocześnie każda niezbędna poprawa ich stanu nie może być w sposób racjonalny osiągnięta do dnia 22 grudnia 2015 r. ze względu na co najmniej jedną z następujących przyczyn:
  - 1) z uwagi na możliwości techniczne, poprawa stanu tych wód może być osiągnięta wyłącznie w etapach przekraczających określony termin;
  - 2) uzyskanie poprawy stanu tych wód w tym terminie skutkowałoby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami w stosunku do spodziewanych korzyści;
  - 3) naturalne warunki nie pozwalają na zgodną z terminem poprawę stanu tych wód.
4. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3, jest ograniczone do maksymalnie dwóch kolejnych uaktualnień planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, chyba że warunki naturalne uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych.

---

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804 i Nr 182, poz. 1228.

5. W planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza:

- 1) określa się i szczegółowo uzasadnia przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3;
- 2) wskazuje się przyczyny każdego opóźnienia w podjęciu działań określonych w programie wodno-środowiskowym kraju, służących stopniowemu osiągnięciu celów środowiskowych w przedłużonym terminie;
- 3) podaje się harmonogram wdrażania działań służących osiągnięciu celów środowiskowych w przedłużonym terminie.

6. Przedłużanie terminu stopniowego osiągnięcia celów środowiskowych, o którym mowa ust. 3, nie może trwale uniemożliwiać ani zagrażać realizacji:

- 1) celów środowiskowych ustalonych dla innych jednolitych części wód w granicach tego samego dorzecza;
- 2) wymogów dotyczących ochrony środowiska wynikających z odrębnych przepisów.

Art. 10.

1. Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej przygotowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 listopada 2015 r.
2. Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej dokonają przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 grudnia 2021 r.
3. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych podlegają ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym województw, których dotyczą, nie później niż do dnia 22 grudnia 2015 r.

Art. 11.

1. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej:

1) przygotowuje:

- a) wstępną ocenę ryzyka powodziowego w terminie do dnia 22 grudnia 2011 r.,
- b) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego w terminie do dnia 22 grudnia 2013 r.,
- c) plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy w terminie do dnia 22 listopada 2015 r.;

2) dokona:

- a) przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji wstępnej oceny ryzyka powodziowego w terminie do dnia 22 grudnia 2018 r.,
- b) przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego w terminie do dnia 22 grudnia 2019 r.,

- c) przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy w terminie do dnia 22 listopada 2021 r.
2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” nie później niż do dnia 22 grudnia 2015 r.

Art. 12.

1. Program wodno-środowiskowy kraju, opracowany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega przeglądowi oraz w razie potrzeby aktualizacji nie później niż do dnia 21 grudnia 2015 r.
2. Działania zawarte w programie wodno-środowiskowym kraju, o którym mowa w ust. 1, zostaną podjęte w terminie do dnia 22 grudnia 2012 r.

Art. 13.

Plany gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, opracowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność do dnia wydania nowych planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jednak nie dłużej niż do dnia 22 grudnia 2015 r.

Art. 14.

Studium ochrony przeciwpowodziowej, sporządzone przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zachowuje ważność do dnia sporządzenia mapy zagrożenia powodziowego.

Art. 15.

Aktualizację, o której mowa w art. 113 ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, sporządza się po raz pierwszy w terminie do dnia 22 grudnia 2013 r.

Art. 16.

Wykazy określone w art. 113 ust. 3 pkt 1a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, sporządza się po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 17.

Obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią określone przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) zawarte w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu

publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy – uznaje się za obszary szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia uwzględnienia, odpowiednio, w tych dokumentach obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

- 2) uwzględnia się przy sporządzaniu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planu zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy, do dnia przekazania map zagrożenia powodziowego organom sporządzającym te dokumenty i uznaje się za obszary szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18.

Dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz zastępcy dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią swoje funkcje do dnia powołania, odpowiednio, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz zastępców dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, na podstawie art. 93 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19.

Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych sporządzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 20.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21.

1. Strefy ochronne ujęć wody ustanowione przed dniem 1 stycznia 2002 r. wygasają z dniem 31 grudnia 2012 r.
2. Postępowania administracyjne toczące się w sprawach dotyczących stref ochronnych ujęć wody i niezakończone w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r. zostają umorzone.

Art. 22.

1. Aglomeracje wyznaczone przed dniem 15 listopada 2008 r. stają się aglomeracjami w rozumieniu art. 43 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o śro-

dowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹²⁾).

2. Aglomerację wyznaczoną przed dniem 15 listopada 2008 r. sejmik województwa może zlikwidować w drodze uchwały.
3. Z dniem likwidacji aglomeracji, o której mowa w ust. 2, traci moc akt prawa miejscowego, którym ta aglomeracja została wyznaczona.

Art. 23.

Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 83 ust. 2 oraz art. 88 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc przez okres, na który zostały wydane.

Art. 24.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38a ust. 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38a ust. 3 oraz art. 38d ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 21 lit. b, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

---

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700, Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804 i Nr 182, poz. 1228.